

[Karen Højte Jensen]

gere til folk, der ikke kan give kvalificeret psykologhjælp. Så jeg synes ikke, at det er det, vi skal tale om i dag.

I den konservative gruppe er vi faktisk lidt overraskede over, at der på nuværende tidspunkt kommer et forslag om autorisation af psykologer. Og overraskelsen skyldes naturligvis, at der kort før jul blev indgået en finanslovsaftale, hvor netop spørgsmålet om psykologhjælp var inddraget. Der er aftalt en budgetramme på 7,5 mio. kr. i 1992 og 15 mio. kr. årligt i de to efterfølgende år til en forsøgsordning vedrørende psykologhjælp til voldsofre og andre særligt udsatte grupper. Vi mener, det er rigtigst at afvente resultaterne af denne forsøgsordning og efterfølgende vurdere behovet for autorisation. Efter en forsøgsordning vil der også være mere viden om, hvilke grupper der skal medtages i en eventuel autorisation.

Der er jo i dag en bred vifte af forskellige uddannelser, der umiddelbart vil kunne omfattes. Hvorledes skal der ske en afgrænsning? Psykologisk virksomhed har hidtil ikke været reguleret på nogen måde. Og vi ser en lang række problemer ved en sådan hovsaløsning, som det foreliggende forslag lægger op til.

Vi kan ikke i dag støtte, at en autorisation bliver iværksat. Vi ønsker at afvente forsøgsordningen.

Anders Mølgaard (V):

Der er noget symptomatisk over dette beslutningsforslag. Autorisation er jo ved at blive et af tidens modeord. Enhver faggruppe med respekt for sig selv ønsker at blive statsgaranteret. Denne gang er det psykologerne, i sidste samling var det kiropraktorerne.

Jeg synes, det er en uheldig udvikling, som også er i direkte modsætningsforhold til det grundlovsfæstede princip om borgernes frie adgang til at udøve erhverv. Vi skal efterhånden passe på, at vi ikke ender i et stift og bureaukratisk lavssamfund, som vi havde det før 1857.

I Venstre er vi af den grundopfattelse, at autorisationsordninger med alle de regler og reguleringer, det medfører, kun bør indføres, når der kan konstateres egentlige farlighedsområder, og det finder vi bliver svært at dokumentere for bl.a. psykologernes vedkommende. Hvis man endelig føler, at der er behov for at markere sine specielle uddannelsesmæssige ni-

veauer, den faglige kvalitet, vil det i et frit land være nærliggende at præcisere disse kvalifikationer, når man gennem annoncer osv. henvender sig til potentielle brugere.

Endvidere kan man med rette spørge, om det er relevant med en autorisation af psykologer, når ca. 80 pct. er ansat i offentligt regi, private organisationer osv., som alle har muligheder for at opstille krav om de ønskede faglige forudsætninger.

Jeg synes også, som den tidligere ordfører for De Konservative har sagt, at beslutningsforslaget foregriber begivenhedernes gang. Der er som bekendt i forbindelse med finanslovsaftalen aftalt en forsøgsordning med sygesikringstilskud til psykologbistand til særligt udsatte grupper, eksempelvis voldsofre. Denne ordning starter i 1992 og udløber med udgangen af 1994, og det ville være fornuftigt at afvente resultatet af denne forsøgsordning.

Overordnet synes jeg også, at vi skal passe på, at vi ikke bevæger os ud på en sliske, så vi ender med amerikanske tilstande på dette område, nemlig hver borger sin psykolog. Det er for enkelt og unuanceret at tro, at en universitetsuddannelse som psykolog er ensbetydende med optimal støtte. I mange situationer når man måske et bedre resultat ved at snakke med familiemedlemmer, rigtige venner, sin præst osv. Generelt er vi i Venstre modstandere af, at der skal gå inflation i autorisationsordninger. Vi ønsker ikke, at der skabes en præcedenstilstand, og derfor går vi imod forslaget.

Jeg fandt et lille gruk, som jeg synes er meget manende og efterhånden meget passende på den inflation, jeg føler der er ved at komme på dette område, og som i øvrigt raser i næsten alle faggrupper. Piet Hein er jo en klog gammel mand, og han har bl.a. sagt følgende:

»Der skal findes en gammel historie om en præst, som går om i sin dønt og ser ud, som om han gik med en glorie, og så er det for resten hans horisont.«

Birgitte Husmark (SF):

Det er både med glæde og med beskæmmelse, at jeg her skal give forslaget om autorisation af psykologer nogle ord med på vejen.

Det er med glæde, fordi der er brug for autorisation af psykologer, og hvis nogen er i tvivl om det, behøver man bare at slå op i weekendens aviser og se, hvilket udbud af blandet ka-